

Klachtnummer 2025/098

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klager] en [klaagster] (verder: klager respectievelijk klaagster en gezamenlijk: klagers), ouders van [leerling], ten tijde van indiening van de klacht leerling van [school] te [vestigingsplaats] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De landelijke klachtencommissie voor het katholiek en protestants christelijk onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 21 mei 2025 de klacht en het ingevulde klachtenformulier ontvangen. De klacht is gericht tegen [directeur], directeur van de school, en [voorzitter], voorzitter van het College van Bestuur (verder: de bestuurder), verder gezamenlijk: verweerder. De Commissie heeft op 13 juni 2025 van de bestuurder een verweer ontvangen.

Klagers en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten tijdens een besloten hoorzitting op 30 juni 2025. Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:

- klagers,
- de directeur,
- de bestuurder.

Klagers hebben ter zitting spreekantekeningen overgelegd.

II. Feiten en omstandigheden

[leerling] zit ten tijde van indiening van de klacht in groep 5 van de school.

Tussen [leerling] en een klasgenoot, [leerling 2], is sinds de kleuterklas over en weer regelmatig sprake van pesterijen.

Op 23 januari 2025 is klaagster na schooltijd in de klas in gesprek met een leerkracht. [leerling] die ook op school aanwezig is, wacht beneden. Op enig moment zien de leerkracht en klaagster dat [leerling] door de vader van [leerling 2] de klas in wordt geduwd en worden klaagster en de leerkracht door de ouders van [leerling 2] verbaal agressief bejegend.

[leerling] wordt door een collega uit de situatie verwijderd. Klaagster en de leerkracht worden door een andere collega opgevangen, die ook contact opneemt met de directeur.

Op 31 januari 2025 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen klagers en verweerder. In dat gesprek hebben klagers aan verweerder de impact die het voorval op [leerling] heeft gehad, toegelicht. Verweerder heeft klagers toen verteld dat de ouders van [leerling 2] op 3 februari 2025 zal worden meegedeeld dat aan hen een waarschuwing wordt opgelegd en dat bij herhaling een ontzegging van de toegang tot de school zal volgen.

Op 4 februari 2025 heeft de directeur klagers per e-mail ervan op de hoogte gesteld dat de ouders van [leerling 2] een waarschuwing hebben gekregen en dat ze de directeur hebben toegezegd niet in herhaling te zullen vervallen.

Op 27 maart 2025 is de moeder van [leerling 2] na een melding van haar zoon dat hij wordt gepest, met haar auto het basketbalveld bij de school opgereden. Meerdere leerlingen, waaronder [leerling], zijn daarbij betrokken geraakt. De school en de politie worden door ouders van bij het incident betrokken leerlingen op de hoogte gesteld.

Bij mail van 28 maart 2025 heeft de directeur aan klagers en de ouders van [leerling 2] meegedeeld dat hij niet meer afzonderlijk met hen in gesprek gaat en dat hij geen verantwoordelijkheid draagt voor de situatie die is ontstaan. Beide ouders wordt geadviseerd de kwestie onderling op te lossen.

Op 17 april 2025 is door klagers een klacht ingediend bij het bestuur.

Op 6 mei 2025 hebben klagers de directeur per mail laten weten dat zij genooddaakt zijn [leerling] thuis te houden. Zij vinden dat de veiligheid van [leerling] onvoldoende is gewaarborgd wanneer [leerling 2] weer naar school komt en zijn ouders weer aan/op het schoolplein verschijnen.

Op 13 mei 2025 heeft verweerder met klagers over hun klacht gesproken. Van de zijde van de school is aan klagers een aantal mogelijke oplossingsrichtingen voorgesteld om [leerling] weer veilig naar school te kunnen laten gaan, waaronder laten brengen/ophalen, gebruik maken van de ingang van de onderbouw, plaatsing in een andere groep of op een andere locatie. Klagers zijn het daar niet mee eens.

Op 21 mei 2025 hebben klagers zich tot de Commissie gewend.

Met ingang van het nieuwe schooljaar is [leerling] ingeschreven op een andere school.

III. Standpunt van klagers

De klacht van klagers zoals zij dat in de stukken naar voren hebben gebracht en ter zitting hebben toegelicht, komt zakelijk weergegeven en voor zover relevant, neer op het volgende.

Klagers lichten ter zitting toe dat het incident van 23 januari 2025 voor [leerling] traumatisch is geweest. Hij is toen eerst door de vader van [leerling 2] in zijn kraag vastgepakt en de trap op geduwd en heeft daarna moeten toezien hoe de ouders van [leerling 2] tegen de leerkracht en zijn moeder hebben geschreeuwd. [leerling] heeft zich sindsdien niet meer veilig gevoeld op school.

Klagers vinden het niet terecht dat aan de ouders van [leerling 2] alleen een waarschuwing is opgelegd en niet een ontzegging van de toegang tot de school zoals het schoolprotocol 'Gedragsaanpak' voorschrijft bij agressief gedrag. Klagers hebben begrepen dat de school het bestuursprotocol heeft gevolgd. Zij zijn van mening dat ook op basis van dat protocol de ouders van [leerling 2] de toegang tot

de school ontzegd had moeten worden nu de vader van [leerling 2] fysiek agressief is geweest tegen [leerling].

Klagers zijn van mening dat de waarschuwing die de ouders van [leerling 2] hebben gekregen voor hun agressieve en intimiderende gedrag, niet gepast en ook niet effectief is geweest. Ondanks dat klagers zich na het incident door de bestuurder hebben laten overtuigen dat het voor [leerling] veilig is op school, heeft [leerling] zich na het incident niet meer veilig gevoeld op de school. Om die reden hebben klagers, zo hebben zij ter zitting toegelicht, hem na het incident later naar school gebracht, heeft hij op school een andere ingang genomen en hebben klagers hem ook niet alleen uit school laten komen omdat ze zagen dat hij vastliep op het moment dat hij de moeder van [leerling 2] zag. Klagers hebben dit gedaan tot aan het tweede incident. Met dat incident is het voor klagers duidelijk geworden dat de veiligheid van [leerling] niet was gewaarborgd. Zij hebben [leerling] sindsdien thuisgehouden en ook niet meer meegewerkt aan maatregelen die hun zoon in een uitzonderingssituatie plaatsen. Het is voor klagers niet te begrijpen dat hun zoon, het slachtoffer, zich moet aanpassen omdat een andere ouder zich niet kan gedragen.

Klagers verwijten verweerder verder dat hij na het tweede incident niet heeft opgetreden tegen het agressieve gedrag van de moeder van [leerling 2], ondanks dat het bij het eerste incident gehanteerde bestuursprotocol, hem die mogelijkheid biedt. Sterker nog, dat protocol verplicht hem zelfs om de ouders van [leerling 2] de toegang tot de school te ontzeggen. Weliswaar heeft het tweede incident buiten de school plaatsgevonden, maar gelet op het feit dat sprake is geweest van herhaald agressief gedrag en beide incidenten impact hadden op het gehele schoolklimaat had de ouders van [leerling 2] de toegang tot de school ontzegd moeten worden en ook [leerling 2] van school verwijderd moeten worden.

Klagers hebben verweerder na het eerste incident verzocht om een gesprek met de ouders van [leerling 2], die het verzoek hebben afgewezen. Na het tweede incident hebben klagers, omdat zij pas kort voor het gesprek daarvoor door verweerder werden uitgenodigd en zij vanwege andere verplichtingen niet op het voorgestelde tijdstip aanwezig konden zijn, de uitnodiging afgewezen. Verweerder is vervolgens wel met de ouders van [leerling 2] in gesprek gegaan, terwijl verweerder hen juist daarvoor had meegedeeld dat er geen gesprekken met de ouders afzonderlijk meer door hem worden gevoerd. Omdat klagers niet bij het gesprek aanwezig konden zijn, hebben zij niet de kans gekregen om zich in het gesprek te verdedigen. De bestuurder neemt vervolgens wel een beslissing op basis van het gesprek met de ouders van [leerling 2].

Ook beklagen klagers zich over het gebrek aan communicatie van de bestuurder. De bestuurder heeft, terwijl er sprake was van een escalerende situatie, geweigerd om met klagers in gesprek te gaan en pas naar hen toe gereageerd nadat zij een formele klacht hadden ingediend. Pogingen van klagers om voorafgaand aan de klacht in contact met de bestuurder te komen, zijn door hem genegeerd. Hij heeft een telefoontje van klager zelfs geweigerd terwijl hij op kantoor was.

Klagers vertellen ter zitting dat het hen steekt dat in het verweerschrift de indruk wordt gewekt dat zij geen meewerkende ouders zijn. Zij hebben zich juist steeds ingezet voor een correcte en eerlijke afhandeling van deze kwestie. Zij hebben ook tijdens diverse gesprekken met de directie, ib-er en de leerkrachten ook waardering gekregen dat ze in deze kwestie niet voor eigen rechter hebben gespeeld. Het is verweerder geweest die niet heeft meegewerkt. Door hem zijn dingen beloofd die niet worden nagekomen en zijn standpunten ingenomen waarvan later wordt afgeweken.

Klagers benadrukken dat zij waardering hebben voor de leerkrachten, hoe zij het passend onderwijs voor hun zoon hebben geregeld in deze situatie en zij vinden het dan ook spijtig dat één van hen na het eerste incident is uitgevallen.

IV. Standpunt van verweerder

Het verweer van verweerder zoals hij dat in de stukken naar voren heeft gebracht en ter zitting heeft toegelicht, komt zakelijk weergegeven en voor zover relevant, neer op het volgende.

Verweerder erkent ter zitting dat het gedrag van de ouders van [leerling 2] op 23 januari 2025 onacceptabel is geweest. Zij hebben daarom een waarschuwing gekregen waarbij hen tevens is verteld dat bij een volgend voorval de toegang tot de school zal worden ontzegd. Er hebben zich nadien geen incidenten meer voorgedaan. Daaruit blijkt volgens verweerder dat de waarschuwing effectief is geweest.

De directeur zet ter zitting uiteen dat klagers gelijk hebben dat de protocollen van school en het bestuur niet op één lijn lagen. Hij kwam daar pas achter in deze kwestie. De school heeft ervoor gekozen om het agressieprotocol van het bestuur te volgen omdat zij het eigen protocol ('Gedragsaanpak') te strak, te rigide vond. Inmiddels is het protocol van de school aangepast in de lijn van het bestuursprotocol.

De bestuurder stelt dat hij vanaf het eerste incident betrokken geweest is. Hij heeft diverse stappen ondernomen, waaronder gesprekken met beide leerlingen, pogingen tot gezamenlijk overleg met beide ouderparen, en meerdere gesprekken en e-mails met klagers. Naar klagers toe heeft hij echter steeds benadrukt dat de school niet verantwoordelijk is voor het gedrag van andere ouders, maar wel voor de veiligheid op school die niet in het geding is geweest. Ook heeft hij klagers verteld dat geen enkele leerling wordt verwijderd op verzoek van ouders.

De bestuurder heeft ter zitting desgevraagd uitgelegd dat hij na het tweede incident geen maatregel aan de moeder van [leerling 2] heeft opgelegd omdat het incident buiten de school heeft plaatsgevonden en het voor hem daarmee een privéaangelegenheid was die door de politie afgehandeld moet worden. De bestuurder voelt zich betrokken, maar kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor de ontstane situatie.

Verweerder betwist dat de veiligheid van [leerling] na het eerste incident in het geding is geweest. Het was en is voor [leerling] veilig op school. De bestuurder distantieert zich van de acties van klagers en keurt het af dat [leerling] thuis is gehouden. Dat neemt niet weg, zo licht de directeur ter zitting toe, dat hij ervan kennis heeft genomen dat meerdere specialisten hebben gezegd dat [leerling] bang is om het schoolplein over te gaan. Dat de situatie ertoe heeft geleid dat [leerling] naar een andere school gaat, betreurt verweerder.

De bestuurder licht ter zitting toe dat hij het telefoontje van klager niet heeft geweigerd. Hij was niet aanwezig. Bij zijn afwezigheid wordt er vanuit het bestuurssecretariaat gevraagd om iets op de mail te zetten. In het gesprek dat de bestuurder in mei 2025 met klagers heeft gevoerd, is dit punt niet aan de orde geweest.

Verweerder betreurt het dat de klacht is ingediend en de bestuurder voelt zich, evenals de school, onterecht beschuldigd. Het personeel heeft zich volgens hem ingespannen om de veiligheid van beide betrokken leerlingen te waarborgen, maar de voortdurende conflicten tussen de twee ouderparen beïnvloeden het klassenklimaat negatief.

De bestuurder benadrukt dat hij, nadat klagers hebben laten weten niet aanwezig te kunnen zijn bij het gesprek met de ouders van [leerling 2], niet over klagers heeft gesproken. Zijn oordeel was dan ook niet gebaseerd op het gesprek met de ouders van [leerling 2].

V. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt naar aanleiding van de ingediende stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

De Commissie heeft zitting vastgesteld dat de klacht van klagers bestaat uit de volgende onderdelen:

1. de school kan de veiligheid van [leerling] niet waarborgen of wil alleen maatregelen nemen die hun zoon in een uitzonderingspositie plaatsen;
2. de school neemt geen maatregelen tegen de ouders van [leerling 2] die zich op een bedreigende wijze jegens hun zoon hebben uitgelaten;
3. de bestuurder heeft niet adequaat gereageerd op een situatie die is geëscaleerd.

De school kan de veiligheid van [leerling] niet waarborgen en neemt geen maatregelen

De Commissie stelt vast dat de eerste twee klachtonderdelen in elkaars verlengde liggen en zij zal deze klachtonderdelen dan ook in gezamenlijkheid bespreken.

Uitgangspunt in het onderwijs is dat een school zich moet inspannen om een veilige omgeving voor zowel de leerlingen als het personeel te scheppen. Een school kan onveilig gedrag niet altijd voorkomen. Zij kan wel regels stellen waarmee dat gedrag zoveel mogelijk wordt voorkomen dan wel voorkomend gedrag wordt gesanctioneerd.

De Commissie hanteert ten aanzien van die regels het uitgangspunt dat de school en/of het bestuur beleidsruimte heeft/hebben om te bepalen of, en zo ja op welke wijze agressief (en andere vormen van ongewenst) gedrag wordt gesanctioneerd. De Commissie stelt zich bij de toetsing van handelingen en besluiten op grond van dat beleid terughoudend op. Zij beoordeelt slechts of de procedure zorgvuldig is verlopen en of de school in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen.

De Commissie stelt vast dat de school en het bestuur ieder een eigen sanctiebeleid voor ongewenst gedrag hadden en dat beide regelingen op het moment dat onderhavige kwestie speelde, van elkaar verschilden. Het schoolbeleid bepaalde dat ongewenst gedrag, waaronder (verbaal en/of fysiek) agressief gedrag, werd gesanctioneerd met een ontzegging van de toegang tot de school. Het agressieprotocol van het bestuur bepaalde dat in geval van agressie twee maatregelen mogelijk zijn: een waarschuwing, wanneer iemand zich voor het eerst misdraagt, of een ontzegging van de toegang als sprake is van lichamelijke mishandeling of iemand zich na een waarschuwing opnieuw agressief gedraagt.

De Commissie constateert dat de school het ongewenste gedrag van de ouders van [leerling 2] na het eerste incident op 23 januari 2025 heeft gesanctioneerd conform het door het bestuur vastgestelde

agressieprotocol. Dat de school ervoor heeft gekozen om niet de eigen regeling maar de regeling van het bestuur, die ook voor haar geldt, toe te passen, is een keuze waarin de Commissie niet treedt. De Commissie stelt slechts vast dat het gedrag dat de ouders van [leerling 2] op 23 januari 2025 hebben getoond, door de school is gekwalificeerd als ongewenst dan wel agressief gedrag en ook als zodanig is gesanctioneerd.

Verweerder heeft na het tweede incident, waarbij de moeder van [leerling 2] buiten schooltijd het basketbalveld opreed waar op dat moment meerdere leerlingen, waaronder [leerling], aanwezig waren, geen sanctie aan de moeder van [leerling 2] opgelegd. De reden daarvoor was dat het incident buiten schooltijd plaatsvond. Omdat het incident ook het schoolklimaat beïnvloedde, heeft verweerder zich echter wel, zo begrijpt de Commissie, actief met het incident bemoeid. Hij is hiervoor, zo benadrukte de bestuurder ter zitting, echter niet verantwoordelijk te houden.

Klagers hebben ter zitting toegelicht dat zij zich na het eerste incident door de bestuurder hebben laten overtuigen dat de veiligheid van [leerling] gegarandeerd was. Tot aan het tweede incident hebben zij meegewerkt aan de door de school voorgestelde maatregelen, ondanks het feit dat die [leerling] in een uitzonderingspositie hebben geplaatst. Na het tweede incident was het voor de klagers echter duidelijk dat de veiligheid van [leerling] niet was gewaarborgd.

De Commissie constateert dat het tweede incident weliswaar niet op, maar wel bij de school heeft plaatsgevonden en in de school heeft doorgewerkt. Dat het tweede incident het gevoel van onveiligheid bij [leerling] heeft versterkt, is kennelijk ook door meerdere specialisten aan de directeur bevestigd. De Commissie kan zich het toegenomen gevoel van onveiligheid bij [leerling] voorstellen. De Commissie ziet tegelijkertijd ook dat de school, blijkens het door haar bij het verweerschrift overgelegde chronologisch overzicht, heeft geprobeerd om het gevoel van onveiligheid van [leerling] weg te nemen door bijvoorbeeld het inzetten van ondersteuning in de groep.

Hoewel de Commissie niet twijfelt aan de intentie van de directeur om in deze kwestie het goede voor alle betrokkenen, en dus ook [leerling], te doen, moet zij wel constateren dat de door de directeur voorgestelde maatregelen, na beide incidenten, in de praktijk uitsluitend waren gericht naar [leerling]. Van hem werden aanpassingen verwacht die hem in een uitzonderingspositie plaatsten, terwijl hij zich niet agressief heeft gedragen en zijn gedrag, zo verklaarde verweerder ook desgevraagd ter zitting, op geen enkele manier aanleiding, laat staan een rechtvaardiging, vormde voor het door de ouder(s) van [leerling 2] naar hem vertoonde gedrag. Het is daarom voor de Commissie niet te volgen waarom verweerder bij de afweging van alle betrokken belangen juist het belang van [leerling 2], wiens ouders het ongewenste dan wel agressieve gedrag hebben vertoond, kennelijk zwaarder heeft gewogen dan het belang van [leerling 2] en dus maatregelen heeft voorgesteld die uitsluitend [leerling] in een uitzonderingspositie plaatsen.

Het is spijtig om te moeten constateren dat klagers vanwege het gevoel van onveiligheid van [leerling] geen andere uitweg hebben gezien dan hem op een andere school in te schrijven. Ook verweerder heeft ter zitting benadrukt dat hij dit betreurt.

Concluderend stelt de Commissie vast dat het al dan niet opleggen van een maatregel aan de ouder(s) van [leerling 2] een discretionaire bevoegdheid van verweerder is. Met toepassing van de voor hem geldende regels heeft verweerder zijn bevoegdheid uitgeoefend. Klagers' standpunt dat verweerder geen maatregelen jegens de ouder(s) van [leerling 2] heeft genomen is derhalve onjuist en daarmee is klachtonderdeel 2 naar het oordeel van de Commissie ongegrond.

De Commissie beveelt de school wel aan om in toekomstige situaties waarbij iemand die onder het gedragsbeleid van de school valt (ouder, leerling of medewerker van de school) jegens een ander ongewenst gedrag vertoont, waarbij dat gedrag ook in de school doorwerkt, de school dat ongewenste

gedrag meeneemt in haar afwegingskader voor het opleggen van een maatregel. Zeker wanneer zoals in onderhavige situatie sprake is van een eerder incident binnen de school met dezelfde actoren.

De vraag die de Commissie vervolgens moet beantwoorden is of verweerder bij zijn beslissing om na beide incidenten alleen maatregelen voor te stellen die [leerling] in een uitzonderingspositie plaatsen, alle betrokken belangen heeft meegewogen en in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. Gelet op het hiervoor overwogene is de Commissie van oordeel dat verweerder het belang van [leerling], zijn gevoel van onveiligheid, onvoldoende in zijn afwegingen heeft meegewogen en daarom in redelijkheid niet tot zijn beslissing om uitsluitend [leerling] in een uitzonderingspositie te plaatsen, heeft kunnen komen.

De Commissie oordeelt klachtonderdeel 1 derhalve gegrond.

De bestuurder heeft niet adequaat gereageerd

Uit het door verweerder ingebrachte dossier blijkt dat naar het oordeel van de Commissie niet dat de bestuurder niet adequaat heeft gereageerd in een escalerende situatie. Ten aanzien van het voorval waarbij de bestuurder een telefoon van klager niet heeft aangenomen, is ter zitting niet komen vast te staan of de bestuurder het gesprek heeft geweigerd. De lezingen van partijen lopen hierover uiteen. Datzelfde geldt ook voor de stelling van klagers ter zitting dat de bestuurder zijn oordeel heeft gebaseerd op het gesprek dat hij heeft gehad met de ouders van [leerling 2]. De bestuurder ontkent dit en klagers hebben niets daartegen aangevoerd ter onderbouwing van hun standpunt.

De Commissie oordeelt dit klachtonderdeel daarom eveneens ongegrond.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie oordeelt de klacht voor wat betreft klachtonderdeel 1 gegrond, en voor wat betreft de overige klachtonderdelen ongegrond. Zij ziet tevens aanleiding voor het doen van een aanbeveling aan het bestuur.

VII. Aanbeveling aan het bevoegd gezag

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan de school op te dragen om in situaties waarbij iemand die onder het gedragsbeleid van een school valt (een leerling, een ouder of een medewerker van een school) jegens een ander ongewenst gedrag vertoont, waarbij dat gedrag ook in de school doorwerkt, de school dat ongewenste gedrag meeneemt in haar afwegingskader voor het opleggen van een maatregel.

Aldus gegeven op 30 juni 2025 door mr. R.G. Calmer, voorzitter, B. Vonk en P.H. van Laarhoven, leden, in tegenwoordigheid van mr. A. van der Veer MSc, secretaris.